SFS 1974: 202

Utkom från trycket
den 14 maj 1974

Lag om beräkning av strafftid m.m.;

utfärdad den 19 april 1974.

Kungl. Maj:t förordnar följande med riksdagen[1].

Inledande bestämmelser

1 § Dom på fängelse, ungdomsfängelse eller internering eller förordnande enligt 28 kap. 3 § brottsbalken om behandling i anstalt skall befordras till verkställighet enligt denna lag. Lagen gäller även i fråga om hur tid för sådan verkställighet skall beräknas.

[1] Prop. 1974:20, JuU 2, rskr 99.

Vad i denna lag är föreskrivet om fängelse gäller även fängelse vilket ålagts som förvandlingsstraff för böter.

Befordran av dom till verkställighet m.m.

2 § Har den som dömts till fängelse, ungdomsfängelse eller internering icke inom föreskriven tid fullföljt talan i målet såvitt angår den ådömda påföljden, får domen verkställas i denna del utan hinder av att åklagare eller målsägande fullföljt talan mot domen.

Dom som avses i första stycket får även i andra fall än som sägs där verkställas utan hinder av att domen ej vunnit laga kraft. Härom är särskilt stadgat.

3 § Dom på fängelse, ungdomsfängelse eller internering får även verkställas, om den dömde före fullföljdstidens utgång i den ordning som anges i denna lag avger förklaring att han avstår från talan mot domen såvitt angår den ådömda påföljden och medger att den får verkställas (nöjdförklaring).

4 § Den som är häktad får avge nöjdförklaring inför styresmannen vid den kriminalvårdsanstalt där han är intagen eller föreståndaren för det häkte eller chefen för den rättspsykiatriska klinik där han förvaras eller, om han hålles i militärhäkte, inför den befattningshavare som har uppsikt över häktet. Är den som sålunda äger mottaga nöjdförklaring ej tillstädes, får förklaringen avges inför den som är i hans ställe. I fråga om häktad som förvaras på rättspsykiatrisk klinik kan Kungl. Maj:t förordna att nöjdförklaring i vissa fall skall avges inför närmaste polismyndighet.

Nöjdförklaring som avses i första stycket gäller endast om den som mottager förklaringen har tillgång till domen eller rättens bevis om målets utgång, såvitt rör den dömde (domsbevis), samt den dömde haft betänketid till andra dagen efter den då domen avkunnades för honom vid rätten eller på annat sätt delgavs honom. Den dömde skall om möjligt beredas tillfälle att under betänketiden samråda med sin försvarare.

Den som får taga emot nöjdförklaring enligt första stycket skall så snart det kan ske erinra den dömde om hans rätt att avge nöjdförklaring samt upplysa den dömde om när och hur det kan ske. Det åligger honom vidare att den dag, då nöjdförklaring först kan avges, efterhöra om den dömde vill avge sådan förklaring.

5 § Bestämmelserna i 4 § äger motsvarande tillämpning i fråga om den som undergår fängelse eller pa annan grund är intagen i kriminalvårdsanstalt.

6 § Den som icke är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt får avge nöjdförklaring inför styresman vid kriminalvårdsanstalt eller föreståndare för allmänt häkte eller den som är i sådan befattnings-

havares ställe eller inför polismyndighet. Den som fullgör militärtjänstgöring får avge nöjdförklaring även inför befattningshavare vid krigsmakten, som har bestraffningsrätt över honom i disciplinmål.

Nöjdförklaring enligt första stycket får avges endast om den som vill avge förklaringen överlämnar dom eller domsbevis till den som skall taga emot förklaringen.

7 § När nöjdförklaring avges, skall vittne närvara. Den som mottagit nöjdförklaring skall göra anteckning därom på den handling på grund varav förklaringen avgivits. Anteckningen skall underskrivas även av den dömde och vittnet.

8 § Nöjdförklaring som avgivits enligt denna lag får icke återtagas. Har den dömde fullföljt talan mot domen i vad han därigenom dömts till fängelse, ungdomsfängelse eller internering, skall denna talan anses återkallad genom nöjdförklaringen.

9 § Är den som skall undergå fängelse, ungdomsfängelse eller internering häktad eller är han intagen i kriminalvårdsanstalt för undergående av påföljd i annat mål när domen får verkställas, skall styresmannen vid den kriminalvårdsanstalt där han är intagen eller föreståndaren för det häkte eller chefen för den rättspsykiatriska klinik där han förvaras eller, om han hålles i militärhäkte, den befattningshavare som har uppsikt över häktet omedelbart befordra domen till verkställighet.

Förvaras den som är häktad i målet ej i kriminalvårdsanstalt, skall han för verkställighet förpassas till sådan anstalt.

Är den dömde häktad i annat mål när domen får verkställas och förvaras han ej i kriminalvårdsanstalt, får verkställigheten påbörjas där han förvaras.

10 § Är den som skall undergå fängelse, ungdomsfängelse eller internering icke häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt när domen enligt 2 § första stycket får verkställas, skall kriminalvårdsstyrelsen förelägga honom att senast viss dag inställa sig vid den kriminalvårdsanstalt, där domen skall verkställas.

Kan det befaras att den dömde avviker eller efterkommer han icke föreläggande enligt första stycket, skall polismyndigheten i den ort där han vistas på begäran av kriminalvårdsstyrelsen låta förpassa honom till anstalten.

Avger den dömde nöjdförklaring inför styresman vid kriminalvårdsanstalt eller föreståndare för allmänt häkte, skall den som tager emot förklaringen omedelbart befordra domen till verkställighet. Avger den dömde nöjdförklaring inför polismyndighet eller befattningshavare vid krigsmakten, skall den som tager emot förklaringen låta förpassa den dömde till kriminalvårdsanstalt enligt bestämmelser som kriminalvårdsstyrelsen meddelar. Befattningshavare vid krigsmakten skall begära biträde av polismyndigheten i orten för att verkställa förpassningen.

Om det bedöms kunna ske utan fara för att den dömde avviker, får polismyndigheten förelägga honom att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom dit.

11 § Den som skall förpassas till kriminalvårdsanstalt för att undergå påföljd får i anslutning härtill tillfälligt förvaras i allmänt häkte eller polisarrest, om det behövs med hänsyn till transportförhållandena.

12 § Om särskilda skäl föreligger med hänsyn till den dömdes hälsotillstånd, arbets- eller utbildningsförhållanden eller andra omständigheter, får kriminalvårdsstyrelsen på ansökan av den som dömts till fängelse och icke är häktad bevilja uppskov med verkställigheten under viss tid, högst sex månader från den dag då domen enligt vad ovan är föreskrivet i denna lag får verkställas. Föreligger synnerliga skäl får uppskov beviljas under ytterligare högst sex månader. Kvinna som är havande eller ammar barn får beviljas uppskov under tid som prövas skälig.

Uppskov får ej beviljas, om det finns skälig anledning antaga att den dömde avviker. Uppkommer anledning till sådant antagande sedan uppskov beviljats, skall beslutet återkallas.

Visar den dömde innan verkställigheten börjat att han givit in ansökan om uppskov och har ej uppskov tidigare sökts i målet, skall verkställigheten anstå i avvaktan pa kriminalvårdsstyrelsens beslut.

13 § Har någon dömts till fängelse och visar han innan verkställigheten börjat att till Kungl. Maj:t ingivits ansökan att han av nåd skall befrias fran straffet eller få detta utbytt mot böter eller disciplinstraff, villkorlig dom, skyddstillsyn eller överlämnande till särskild vård, skall, om han ej är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt samt nåd ej tidigare sökts i målet, verkställigheten anstå i avvaktan pa Kungl. Maj:ts beslut med anledning av ansökningen. Detta gäller dock ej, om det finns skälig anledning antaga att den dömde avviker.

14 § Kungl. Maj:t äger för annat fall än som avses i 12 eller 13 § meddela bestämmelser angående anstånd under högst sex månader med verkställigheten av dom beträffande den som dömts till fängelse och icke är häktad eller på annan grund intagen i kriminalvårdsanstalt.

15 § Om fängelse, ungdomsfängelse eller internering börjat verkställas och högre rätt i stället dömer till annan av dessa påföljder eller förlänger tiden för fängelse, skall verkställigheten fortsätta enligt den tidigare domen till dess den dömde avger nöjdförklaring i fråga om den nya domen eller denna på annan grund får verkställas.

16 § Bestämmelserna i 2–11 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning när domstol förordnar om återintagning i anstalt av den som dömts till ungdomsfängelse eller internering.

17 § Förordnas i dom på skyddstillsyn om behandling i anstalt enligt 28 kap. 3 § brottsbalken, äger 2, 9–11 och 15 §§ motsvarande tillämpning. I sådant fall skall även 3 § äga motsvarande tillämpning, om den dömde har avgivit nöjdförklaring enligt 38 kap. 1 § brottsbalken. Meddelas under prövotiden förordnande om sådan behandling, äger bestämmelserna i 2–11 och 15 §§ motsvarande tillämpning.

18 § Häktas den som undergår fängelse, ungdomsfängelse, internering eller behandling i anstalt enligt 28 kap. 3 § brottsbalken av annan anledning än misstanke om brott, skall verkställigheten avbrytas.

Beräkning av strafftid m.m.

19 § Vid verkställighet av fängelse räknas strafftiden, när den dömde är häktad eller på annan grund intagen i kriminalvårdsanstalt, från den dag då domen får verkställas och i annat fall från den dag då den dömde enligt 10 § intages i allmänt häkte eller kriminalvårdsanstalt eller omhändertages av polismyndighet för förpassning.

Tid, under vilken den dömde hållits i häkte i målet efter det att slutlig dom däri meddelades, skall räknas som tid varunder straffet verkställts.

20 § För den som börjat undergå fängelse på viss tid skall kriminalvårdsstyrelsen så snart det kan ske fastställa dagen för strafftidens slut. Överstiger strafftiden fyra månader, skall styrelsen även ange den eller de dagar, som är av betydelse för tillämpning av bestämmelserna i brottsbalken om villkorlig frigivning, samt den strafftid som då återstår.

När ändring i beslutet påkallas av omständigheterna, skall anmälan därom göras till kriminalvårdsstyrelsen som har att förordna i ärendet.

21 § Förekommer till verkställighet fängelse i högst fyra månader, skall vid beräkning av strafftiden omräkning ske till dagar, därvid månad skall anses utgöra trettio dagar. Antalet dagar skall läggas till den dag från vilken tiden räknas.

Skall tid för fängelse räknas efter månad eller år, skall den dag som genom sitt tal i månaden motsvarar den från vilken strafftiden räknas anses som slutdag. Finns ej motsvarande dag i slutmånaden, skall den månadens sista dag anses som slutdag. Ingår även dagar i tiden, skall antalet dagar läggas till slutdagen för den övriga tiden.

Är tiden för fängelse bestämd endast i dagar, skall antalet dagar läggas till den dag från vilken tiden räknas.

Uppkommer vid beräkning av tid för fängelse del av månad, anses månaden utgöra trettio dagar. Del av dag bortfaller.

22 § Har domstol enligt 33 kap. 5–7 §§ brottsbalken förordnat att

fängelse skall anses verkställt till visst antal dagar, skall först beräknas slutdag utan avseende därpå och avdraget beräknas från den dagen. Detsamma gäller i fråga om tid som enligt 19 § andra stycket skall räknas som tid varunder straffet verkställts.

23 § Har avbrott ägt rum i verkställigheten av fängelse, skall det antal dagar avbrottet varat läggas till slutdagen.

Som avbrott anses icke att den som undergår fängelse häktas med anledning av misstanke om brott.

Genom beslut enligt lagen (1974: 203) om kriminalvård i anstalt kan bestämmas att viss tid icke skall inräknas i verkställighetstiden. Därvid äger första stycket motsvarande tillämpning.

24 § Har villkorligt medgiven frihet förklarats förverkad, skall återstoden av straffet anses som nytt straff vid beräkning av tiden.

25 § Skall dom på fängelse verkställas sedan den dömde börjat undergå annat sådant straff men innan han frigivits, skall strafftiderna sammanläggas för bestämmande av slutdagen.

26 § Skall dom på fängelse och beslut om behandling i anstalt enligt 28 kap. 3 § brottsbalken verkställas samtidigt, skall behandlingen övergå till fängelse i två månader. Har behandlingen påbörjats, när domen på fängelse skall verkställas, avräknas tid motsvarande den under vilken behandlingen pågått. Den tid av behandlingen, som skall avräknas, anses vid beräkning av tid för villkorlig frigivning utgöra fängelse.

Skall flera förordnanden om behandling i anstalt enligt 28 kap. 3 § brottsbalken verkställas samtidigt, skall tiden för behandlingen beräknas efter det förordnande som först börjat verkställas.

27 § Bestämmelserna i denna lag om beräkning av tid för fängelse gäller i tillämpliga delar i fråga om tid för behandling i anstalt enligt 28 kap. 3 § brottsbalken och för ungdomsfängelse eller internering.

Övriga bestämmelser

28 § Beslut enligt denna lag meddelas av kriminalvårdsstyrelsen.

Styrelsens beslut länder omedelbart till efterrättelse, om ej annat förordnas.

29 § Talan mot kriminalvårdsstyrelsens beslut enligt denna lag föres hos kammarrätten genom besvär.

Mot kammarrättens beslut i fråga som avses i 12 § får talan ej föras.

SFS 1974: 202

Om ikraftträdande av denna lag förordnar Kungl. Maj:t med riksdagen.

CARL GUSTAF

LENNART GEIJER
(Justitiedepartementet)